

maša bere in po evangeliju se gre pridigovati. Mi, g. župnik, Vam moramo potrditi, da ste par nedelj, sem lepe pridige o daritvi sv. maše imeli, in da Vi bolj veste, kakor mi, kaj je sv. maša. Zakaj torej govorite na prižnici reči, ki ne slišijo v cerkev? Zakaj vera peša? Kedar boste imeli kaj takšnega za povedati, dajte raje občinskemu pisarju 10 vin. in naj po maši zunaj cerkve oznani. Pretečeno nedeljo ste spet žene opozarjali da ne smejo skozi te vrate v cerkev in vun mimo moških hoditi. Mi nismo zoper to, če katera žena zaradi ovinkov ima tukaj bliže do svojega sedeža. In žene Vam tudi potrdijo, da bi bilo prav, kakor ste rekli, da apostol Pavel pravi: da možki naj bodo za-se v cerkvi in žene za-se. Vam svetujejo, da naročite Vašemu cerkvenemu pomagaču, da mu tudi treba med sv. mašo k nam ženskam hodit s torbico krajcejev pobirat, nam tucit in po obleki hodit. Kar se pa farofa tiče, tudi ni res da imate nad polovico farmanov na svoji strani za novi farof, kajti mi ne bomo hitro pozabili, kako se je pred letom dni godilo. Se še spominjamo, koliko družinskih preprirov ste naredili pri novih sedežih v cerkvi, ja še vsi, še celo preklinjali ste nas farane v župnišču, nas suvali in "marš vun" gonili.

Brežice ob Savi. Marsikdo je bil mnenja, da se je naš Benkovič od dogodka s pasjim bičem iz sramote izselil. Nekateri so celo rekli, da je v Zagrebu in da hodi pridno s svojo kelnarico Marijo v cerkev ter obišče semtertja tudi državni zbor na Dunaju, da predlaga interpelacije, ki jih izdeluje nekdanji zvesti in pošteni vojak ter sedanjí šribar Agrež. Resnično je v zadnjih časih ta iz krajskega privandraní Benkovič predlagal interpelacije, ki so bile seveda skozinkoz resnične. V eni teh interpelacij zahteva nujno avanziranje nekega uradnika c. k. glavarstva, menda zato, da se mu stisne poznejše roko in se mu pomaga —. V drugi interpelaciji tega skrbnega poslanca se kaže na zidanje uradnega poslopja v Brežicah. Opozarjamo moža na namestniško poslopje v Gradcu, kjer je še veliko večja potreba. Tudi o pomanjkanju stanovanj ni treba govoriti, ker imamo še vedno dovolj prostora za Agreža in njegove tovariše. Zadnja Crenko-Benkovičeva interpelacija trosi zopet laži o mestnih stražnikih v svet. Hoče se tem stražnikom kruh požreti, da bi potem menda Agrež, Sihošek in Holy njih mesta zasedli. Seveda, Agrež in njegovi tovariši bi bili izborni nočni čuvaji. Čudno, da dični naš Ivan ni predlagal, naj se tukajšnjim stražnikom, ki so že dalje časa in bodo tudi dalje v Brežicah nego on, njih posestva vzame. Menda si misli Agrež, da se bodo stražniki v gozdovih okoli Kapelj klatili, dokler jim ne bodo brežiški meščani šribarske službe preskrbeli. Ko se ima take posle, zamore se tudi prijatelj višjih uradnikov postati. Hm, hm... Ali veste, kako se izdeluje Crenkaničeva interpelacije? Vsi občinski predstojniki brežiškega okraja se povabijo (1/3 pola papirja) da pridejo ob gotovi uri v advokatsko pisarno Benkoviča in prinesejo občinske pečate seboj. V pisarni jih sprejema po svoji poštenosti znani pisar Agrež in jim da podpisati prazne pole ter pritisniti na nje občinski pečat. Ko so tega čednega šribarja nekateri predstojniki vprašali, zakaj da morajo prazne pole podpisati, odgovoril jim je, da se bode iz njih interpelacije napravilo, potom katere bodo mestni stražniki odpuščeni. Take interpelacije naj bi se izročile neki trafikantini, ki rada govori, ne pa državni zbornici, v kateri bi imeli resni poslanci resno ljudskim potrebam ugoditi. Vse te prvaške lumparije pa se bodo krvavo na prvkih maščevali!

Novacerkev pri Dobrni. Za razpisano službo distriktnega zdravnika v okrogu Vojniškem se pač vseh unih šest županov skupaj toliko ne potegujejo ter noge in jezik ne rabi kakor samo eden župan iz Višnjevasi I. Lipuš za svojega ljubljenskega dra Brančko Žižeka. Ako bi se še toliko izvrstnih prosilcev oglasilo, to mesto je že Branketu zasigurano, pa ga tudi nihče ne zavida, temveč mu vsak iz srca privoščí, pa terne ne bode napravil, čeravno se boji te izgube, zato se je že očitno oglašil, da ne gre od Vojnika proč! — Vsak ptuji zdravnik, ki te razmere pozna, se ne bode semkaj oglašal. Dokler je bil za vse te kraje le eden zdravnik in sicer ti stari g. dr. Anton Žižek, je bilo

seveda dobro mesto, a sedaj ko ima hiralnica in trg Vojnik že g. dr. Franc Breschnik, h kateremu pa tudi od unih sedem občin ljudje radi zahajajo, ne bo za drugega zdravnika preveč sijajno. Razumi se da bo tudi dr. Breschnik vesled razdelitve manj dohodkov imel, zato pa več prostega časa, a kaj je to bogatašu, a drugače je za ubogega revčka, ki si je pa sam tega kriv! A ker je ta dobro študiral in četudi je zdaj le bivši vojaški zdravnik, se mu sčasoma zna že boljša služba posrečít, a za ta čas se bo že moral tukaj v računih ponižat.

Sv. Barbara v Halozah. Nemila usoda nam je vzela pretečeni pondeljek preblagega in priljubljenega gospoda kaplana Ogradija. Povzročitelj je bil župnik, ki je tožil na knezoškofijstvo g. kaplana. Nato so dobili g. kaplan ukaz prestave v Sv. Jakobu v Slov. Gorice in da jih takoj nadomesti tamošnji kaplan Rabuza. Gotovo je bil župnik vesel, da je tako srečno dospel na kraj svojega smotra; a motil se je. Sicer smo radovedni kako bo sedaj, ko imamo dva Rabuzeka. Gospod župnik, Vas pa vprašamo, ali se nesramujete takega postopanja? Se li še spominjate sv. Pisma, ki pravi: „V očesu svojega brata vidiš pezdír, a v svojem očesu pa bruna ne občutiš. „Sploh pa ne razumemo od kod imate toliko poguma, ko pa ste vendar že popolnoma zamakljeni v Vašo kuharico in ste že z vsemi žilicami obviseli na njej od kar jo poznate. Mogoče to Vi prištevate k pobožnosti! Sicer če bode dolgo Vaša Pepca pri Vas, se vam lahko zgodi, da tudi Vi dobite okoli lepega poldneva kakšen ukaz od knezoškofijstva. Bog daj da bi se naše želje uresničile. Gotovo ste se hoteli s tem le prikupiti knezoškofijstvu, a kažete samo ogorčenost nad svojo opatijo. Vsi zaljujemo za g. kaplanom Ogradija, ker bili so res pravi namestnik Božji in ni farana, da bi se mu bili zamerili. Nikdar se niso brigali za politiko in strankarstvo, ampak povsod so sejali mir. Mnogo zlatih nankov so prišli od njih otroci, ki so se najbolj veselili ure, ko so prišli v šolo. Gotovo jim ostanejo posebno v spominu pri slovesu še zadnje besede: „In blagoslovim Vas v imenu Božjem.“ Ni bilo človeka, ki bi ne bil z veseljem poslušal njihovo pridigo Marsikateremu starčeku je solza zalila oko, ko jih je slišal razlagati besedo Božjo. Gospod kaplan Ogradi, želimo Vam zdrave in vesele Božične praznike, ter Vam za novo leto kličemo iz dna srca:

Mnogo leta, dosti sreče,
naj Vam ljubi da še Bog.
Mimo naj življenje teče,
Brez težav in brez nadlog.

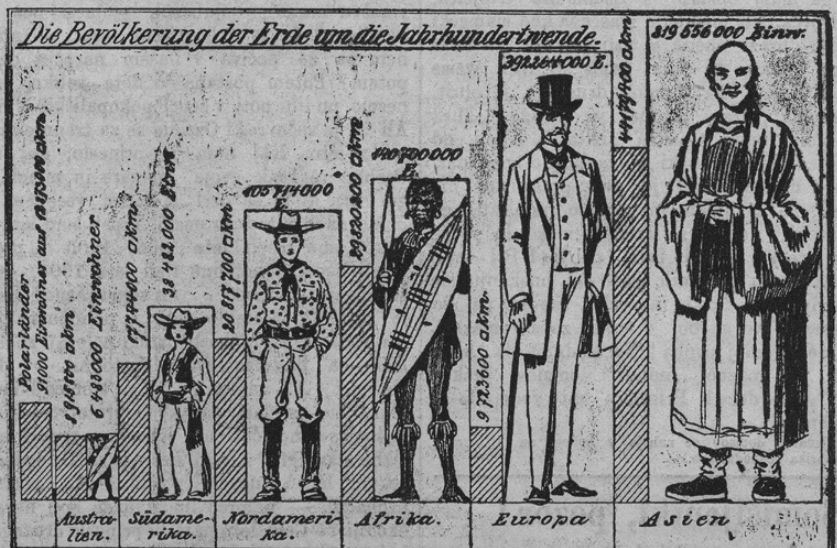
Sv. Barbara v Halozah! Dragi čitatelji „Štajerca“, resnica je zmiraj, kar piše „Štajerc“ o Jaka Rabuzeku; že prvi dan ko je prišel

v šolo kot katehet, je dal učenci Letonji, iz občine Gradiš, pokusiti svojo skozinkoz sveto ročico k desnemu in levemu ušesu. Ali mi farani bomo poprašali na pristojnem mestu, ali sme g. Rabuzek v šoli otroke pretapavati. Mi bomo vsako njegovo delovanje natanko opazovali in Vam potem poročali, naj svet izve, kako sedaj nekateri nevredni duhovniki delujejo. Čestitamo vam, St. Jakobčani, za kaplana Ogradija ki je miroljubni duhovnik in katerega ste dobili namesto tega Rabuzeka. Ali za našega župnika Vogrina, bi bil ta ravno najboljši, ko bi bila ona dva sama v fari. Sramota je to, najprej za Vogrina, da je od zbirc, katero so g. kaplanu posestniki dali, vzela eno štirko mošta in 120 litrov zrnja kot plačilo sebi za službo, ko še g. kaplana Ogradija ni tukaj bilo. — Ako je res ta Jaka Rabuzek tako po ženskem spolu pohlepem, tedaj bodeta imela z župnikom Vogrinom vedno vojsko in prepír radi njegove kuharice. Mi že temu palčeku sedaj naprej povemo, da bode on poizkušal trde in žuljave pesti vbojih Halozanov, kakor nekdanj kaplan Gaberc, ki je sedaj dekan pri Magdaleni v Mariboru.

Iz Vojnika pri Celji. Dobre tri mesece je že minulo od dne 26. avgusta t. l., odkar sta mi mladi zdravnik dr. Branko Žžek v Vojniku in njegov zagovornik dr. Anton Božič, ob enem celjski kmet, pri obravnavi v Celji strašansko hudo grozila in strašila, kako bodeta obe moji pismi na Žižeka in na odvetnika dr. Juro Hrašoveca c. kr. glavarstva predložila, me tožila, me kaznovala, da mi Bog pomagaj itd., ter si s tem „zadoščenje? poiskala!“ Jaz pa sem njima zavrnil, ako me že hočeta tamkaj tudi tožiti, tedaj pa tožita, po kaj pa tukaj strašita kot dva slamatni strašili, vsaj nisem boječi tič ali zavec. Ker sta pa le samo grozila in nič kot grozila, kakor mali otročički, a svojega grozenja pa nikakor izpolnila, začel sem opominjati najpoprej Žižeka na to izpolnitev, a ostalo je zopet brezuspešno. Na to sem prigovarjal zagovorniku Božiču svoje grozenje že vendar enkrat izvršiti, a vse zaman! Če se že pa malim otrokom na njih grozenji mora smejeti, tembolj še le „mogočnim, učenim dohtarjem“, ki take posnemajo. To kaže veliki pogum na grozenje, a bojazljivost, malodušnost na izpolnjevanje. Djal sem tudi, ako ima Žižek vesele mene pri sodnji tožiti, vsaj bi to lahko sam, brez dehtarja spravil, tedaj se je seveda g. sodnik nasmehljaj, a Božič pa se je hudo razjezil in zarenčal. Pisal pa sem v ti dve pismi na kratko omenjeno to-le: 1. Dru. Žižeku, kakor je že Štajerc obelodanil, naj bi mi za zdravljenje moje žene manje računil, ker je nepotrebne obiske delal, bolezen še shujšal namesto zboljšal, in potem mi še predrzno „zahrbtnost“ očital, ko je moja žena bila

Prebivalstvo sveta.

Prebivalstvo sveta šteje 1510 milijonov duš, ki stanujejo na 144 milijonov kvadratnih kilometrov zemlje. Na en kvadratni kilometer pride torej 10 ljudi, seveda je srednja številka za ves svet. Naša slika kaže v podobi

Število prebivalstva raznih delov sveta. V prvi vrsti (na levi strani) imamo polarne dežele, v katerih ljudje sploh vsled mraza ne morejo živeti. Potem pride Avstralija, Južna Amerika, Severna Amerika, Afrika, Evropa in končno kot največja Azija. (Opomba: Einwohner = prebivalci.)